

Květen 2020

S-uličník
Časopis pro členy a příznivce školy

Co nám doba koronavirová dala a vzala | **Tvoříme lapbooky**
Soutěžíme se sulickou katedrou historie | Láska nejen májová
S-uličníková chvilka poezie | **Zábavný kvíz pro milovníky divadla**

Vážení čtenáři,

květnové číslo za vámi přichází s podtitulem cesta. Společně totiž od začátku března kráčíme po nevyšlapaných cestičkách, překonáváme kamenitá údolí, slézáme skály, ale otevírají se nám také působivé výhledy. S hrdostí pozorujeme naše děti, které se ve většině případů neschovávají v závětrí, ale nasazují outdoorovou obuv a statečně šlapou. Samostatně, s rodiči, prarodiči, se sourozenci, s přáteli i s pedagogy. Všem za to patří velké poděkování. Jarní číslo S-uličníku svými příspěvky otevírá pohled na dobu koronavirovou pestrými příspěvky a reportážemi našich žáků, ale hlavně děkuje všem, kdo se k nastalé situaci postavili čelem. Ať vám přinese radost.

Redakční rada: Sofi Barra, Štěpánka Brabcová, Markéta Černá, Anička Haschková, Kačka Jágrová, Eliška Kubalová, Kačka Kučerová, David Mašek, Sam Rýdl, Adéla Nováková, Adam Šveda, Adri Tomková.

Úvodní slovo, korekce textů: Monika Švedová

Grafická předloha: Boris Alexander

Externí spolupráce: žáci, žákyně a učitelé ZŠ Sulice

Co nám život s koronavirem dal a vzal

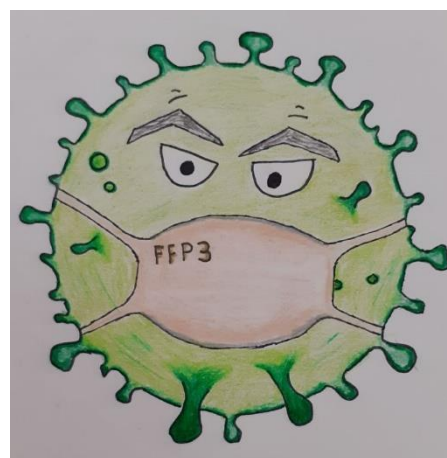
Na misky vah kladou své myšlenky žáci 8.A

Přátelé, kamarádi, tahle situace je velmi netradiční a vzrušující, každý z nás něco nového získal, případně o něco přišel. Ať už jsou to záliby, práce nebo peníze.

Je ale všeobecně známo, že všechno špatné je tak nějak i pro něco dobré. Přiznejme si, že peníze nejsou všechno a budme rádi, že můžeme zůstat doma a věnovat se rodině, zatímco jiní zachraňují životy. Protože záležitosti typu výlet do zahraničí nebo koníčky tu budou dál, na rozdíl od našeho zdraví, které máme jen jedno.

Díky koronaviru jsme získali čas, který můžeme věnovat rodině, zkusit nové věci, být kreativní, vymýšlet nové nápady. Jen u toho teď nesmíme překročit práh svého domova. Každopádně, ať už si to užíváme nebo ne, opatření stejně nezměníme. Lepší než se litovat, je pomoci druhým. Podobná situace se asi hned tak nenaskytne, proto svou energii vkládám do zdravého nadhledu, tvoření a pozitivního přístupu.

Áda Nováková

Když se tě někdo zeptá, zda ti karanténa vadí, co odpovíš? Většina lidí odpoví, že je to něco příšerného, a jak se to nedá přežít. Povím vám, jak vnímám karanténu já a co by nám to mohlo přinést.

Mě karanténa už nedělá problém, i když mi hodně chybí kamarádi a škola, ale teď mám více času na věci, které jsem dlouho odkládala. Každý den časně ráno vstávám a jdu běhat, nejenom abych měla fyzickou, ale také kvůli východu slunce. Líbí se mi, jak vychází a zapadá slunce, protože vidím, jak přichází nový krásný den a nové naděje. A když slunce zapadá, jde o něco výjimečného, žádný konec dne není stejný jako ten včerejší. Vlastně se nedá popsat, jak vypadá soumrak a úsvit, protože každý den je ten obyčejný zázrak jiný. Také vždy vidím první hvězdu, oblohu plnou hvězd. Udělám si čas, abych se mohla rozhlížet po hvězdách či souhvězdích a přemýšlet.

O karanténě hodně čtu, protože mě to naplňuje. Myslím, že lidé se štítí karantény a chtějí, aby skončila, protože samota se tváří jako strašák. Ale někteří se spíše bojí poznávat sami sebe, bojí se poznávat, jací doopravdy jsou, bojí se přemýšlet nad tím, co dokážou. Já karanténu beru jako překážku od života, ke které je potřeba postavit se čelem. Vždy jsme někam spěchali a říkali, jak máme málo času. Vážíme si ho ale dostatečně v době, kdy nám tak nečekaně spadl do klína?

Možná si někdo řekne, že jsem „ujetá“, protože sleduji každý západ slunce, každou hvězdu, souhvězdí, ráda si čtu a přemýšlím o různých tématech. Také ráda poznávám sama sebe, poznávám své limity atd. V současné době už žádné dítě nevyjde ven a nedívá se, až celé slunce zapadne. Vyjde ven, vyfotí si slunce, dá ho na sociální síť, napíše „Krásný západ slunce“ a odejde. Nikdo se už sleduje na oblohu, aby hledal souhvězdí. Nevidí to tajemství a kouzlo jitřní, večerní a noční oblohy. Všichni ale vědí, co se objevilo na sociálních sítích.

Někdy si vypnu na mobil a celý den trávím čtením nebo pozorováním přírody. V karanténě mám víc času, a tak dělám všechno precizně. Dělám si zdravou, dobrou snídani, užiju si klidné snídání venku, na zahradě. Podle mě je nejlepší přijmout věci, tak, jak přicházejí. Hledat na současnou situaci něco pozitivního a nebát se poznávat sebe sama.

A proto: **NEZTRÁCEJ NADĚJI, KDYŽ ZAPADÁ SLUNCE, VYCHÁZEJÍ HVĚZDY.**

Eliška Klenovcová

Jak to vidí čtvrtáci

Dnes, 11.3. 2020, nám uzavřeli školu kvůli koronaviru. Zpočátku jsem měla radost, ale po týdnu jsem zjistila, že to nebude vůbec jednoduché. Začalo se mi stýskat po škole, po kamarádech a po paní učitelce. Zprávy, které jsme slyšeli v televizi, nebyly vůbec příjemné. Maminka přestala chodit do práce, protože byla nucena uzavřít kadeřnictví. Není to teď jednoduché. Bojím se i o babičku a dědu, které moc miluji a dlouho je neuvidím. Je to strašně zvláštní, když všichni chodí v rouškách. Doufám, že to brzy ustane a budeme zase všichni spolu a zdraví.

Gabča K.

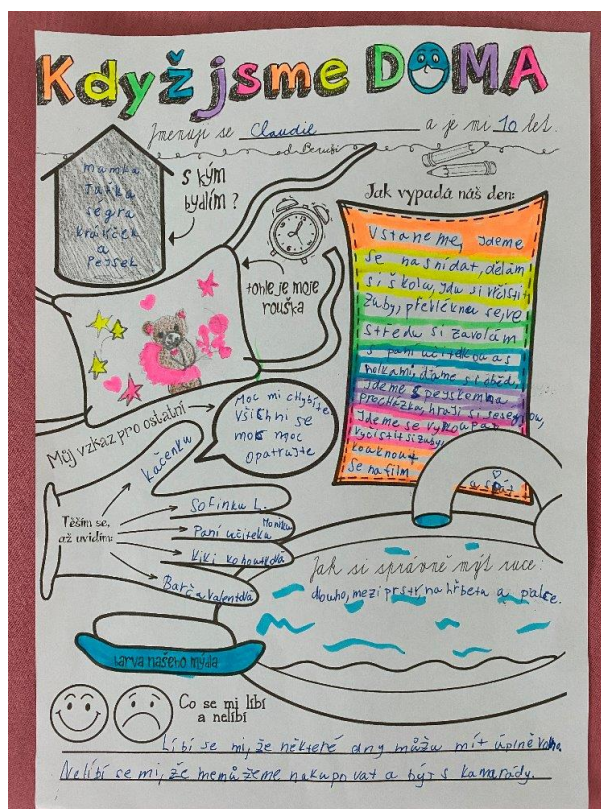
Vzhledem k šíření koronaviru nám zavřeli školy. Postupně se uzavřely restaurace, kina, obchodní centra a musela se zrušit divadelní představení. Vláda zakázala scházení osob nad 20 a pak nad 50 osob. Musíme být doma a má štěstí, kdo má zahradu. Každý den s bráchou skáčíme na trampolíně, střídavě se učíme a snažíme se co nejvíce hodin trávit venku.

Nikdy bych neřekla, že se mi bude po škole stýskat. Ale jsme doma druhý týden a chybí mi paní učitelka, kamarádi a nejvíc gymnastika. Mamka se se mnou snaží učit, ale také musí chodit do práce, tak se jí snažím pomáhat. Nemocných stále přibývá, kvůli nákaze jsme všichni moc omezení. Ale myslím, že omezení, která vláda vydala, jsou správná a snad se nemoc nebude tak rychle šířit jako v Itálii a v Číně. Bojím se o mamku, protože pracuje v nemocnici.....

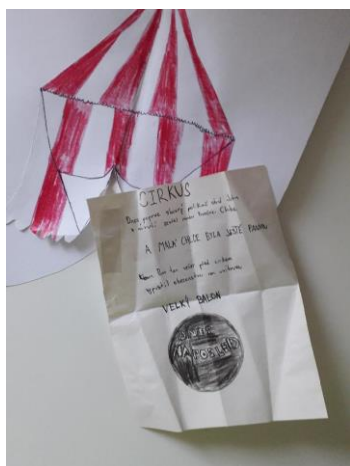
Barča Š.

Na celém světě je teď moc vážná nemoc, epidemie koronaviru. Moc lidí se nakazilo a bohužel už hodně lidí na tuto nemoc taky umřelo. Lidé nemůžou cestovat do zahraničí. V České republice je vyhlášen výjimečný stav. Jsou zavřené všechny školy a většina obchodů. Lidé se nemůžou navštěvovat, musí nosit roušky. Učíme se místo ve škole, doma. Chybí mi hodně kamarádi. Nemůžu ani navštívit babičku a dědu. Snad se nám ta ošklivá nemoc vyhne a doufám, že těch nakažených lidí bude ubývat.

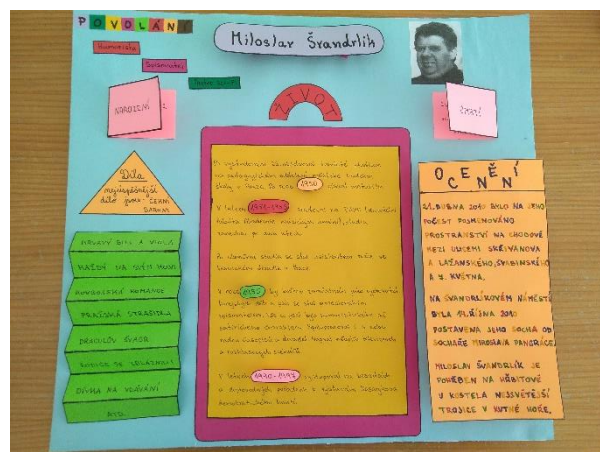
Dominik K.

Literární osobnosti 20. století v lapboocích našich deváťáků

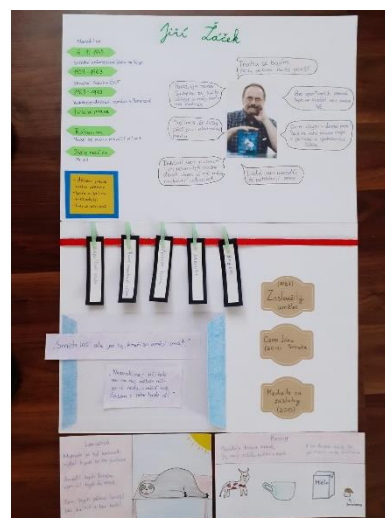

Andrea Merglová, J. Seifert

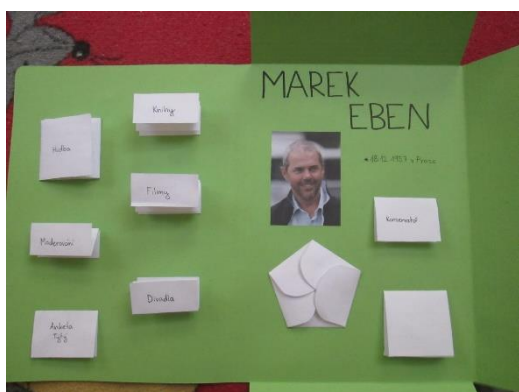

Terka Praženková, M. Švandrlík

Lapbooky nás baví. Tvoříme napříč třídami a interaktivně tak propojíme jedno téma. Děti si pomocí vlastní fantazie a kreativity upevňují a třídí důležité informace ke konkrétnímu námětu

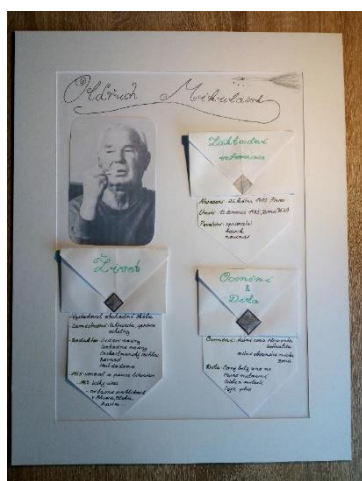
Kačka Kučerová, J. Žáček

Eliška Senftová, M. Eben

Šimon Chrudimský, B. Hrabal

Eliška Altmanová, M. Eben

Skok do 14. století za Karlem IV.
Honzík Pokuta

S-uličnickova chvilka poezie

Aneb jak nás inspiruje máj – lásky čas, tentokrát s Jaroslavem Vrchlickým

*Za trochu lásky šel bych světa kraj
 šel s hlavou odkrytou a šel bych bosý
 šel v ledu - ale v duši věčný máj,
 šel vichřicí - však slyšel zpívat kosa,
 šel pouští - a měl v srdci perly rosy.
 Za trochu lásky šel bych světa kraj
 jak ten, kdo stojí u dveří a prosí.*

S-uličnickova chvilka poezie

Literární svět má Seiferta, Hrubína a Nezvala.

My máme Kryštofa, Honzu, Dádu, kteří se podívají na fotografii a už se sypou verše.

Nad vodou se něco děje, hoch se do foťáku směje.
Jelikož by v řece skončil, tak raději nemává,
nikdo na světě to neví, ale ten hoch, to jsem já.

Za mnou hory, dole voda, ona mi odvalu dodá.
Vlevo domy, temný les, na dvorečku štěká pes.
Oči hledí na řídítka, rychle k zemi už se blížím,
hlava myslí na tatínka, který mě doma vyhlíží.

Letím, letím, ticho jsem, brzy budu za lesem,
cesta je však velmi těžká, hlavně nevyrušit ježka.
Dnešní den je velmi hezký, takový už nebyl roky,
nežli jezdit cyklostezky, dopřeji si cykloskoky.
Čapka na hlavě se chvěje, co se to nad vodou děje?
Letím, letím, slunce praží, tenhle pocit musíš zažít.

Dáda Moučka

Jel cyklista po stezce, kde narazil
do slepce.
Slepec křičí: "nemehlo, to se ti moc
povedlo."

"Pane, já se omlouvám, na cestu
však nekoukám."

To je ale tvá vina, křičí slepec na
syna. „Ondro co tu děláš, když
úkoly nemáš??“

„Jéje, táto, nezlob se, zrovna jedu
do obce. Úkoly hned dodělám, ale
ať se nestrhám.“

Kryštof Mujisa

Jedu takhle na kole,
chtěl jsem dojet na pole.
Tady správná cesta není,
okolo se všechno mění!

Místo pole jsou tu hory,
řítím se jak střela,
snad dojezu do obory,
myšlenka je skvělá.

Obora je v nedohlednu,
Všude samá voda,
Krizi já však nepodlehnu,
Přeskočím to shora.

Honza Plašil

Máme rádi divadlo

Ád'a Nováková, Sam Rýdl

Jarní plánované představení KMD v divadle Na Fidlovačce pravděpodobně navštívíme až v příštím školním roce, ale (nejen) pro milovníky Thálie jsme připravili hravý kvíz s křížovkou. Odpovědi najdete na poslední stránce S-uličníku.

Národní divadlo se otevřelo v roce 1881, ale záhy vyhořelo. Druhé slavnostní otevření se uskutečnilo v roce 1883. Celý komplex představuje: Prozatímní divadlo, Zítкова budova, Nová scéna, Provozní budova, Restaurační budova. V Národním divadle vás potěší: opera, činohra, balet a program Laterna magika. Ti, kteří hrají v Národním divadle, se zaměřují na jeden obor. Když se diváci dobře baví, celým hledištěm zní smích.

Vyškrtej podtržená slova a doplň tajenku vedle osmisměrky.

Í	N	M	Í	T	A	Z	O	R	P	N
Í	N	Č	A	R	U	A	T	S	E	R
E	Á	Z	V	Č	I	N	O	H	R	A
Š	O	B	O	R	Á	O	Ť	1	R	R
V	S	A	K	V	V	P	Ě	8	3	T
B	M	L	T	O	O	E	Č	8	8	S
I	Í	E	Í	D	N	R	E	1	8	U
L	CH	T	Z		N	A	P	Í	1	L

..... je také významná stavba, kam se můžete jít podívat, mimo jiné třeba na kostru velryby.

1. U jaké řeky se nachází Národní divadlo?

- D) u Sázavy
L) u Vltavy

2. Ve kterém století vzniklo Národní divadlo?

- R) 20. století
I) 19. století

3. Na vzniku malby na oponě Národního divadla se podílel(a):

- B) Vojtěch Hynais
S) Lenka Opletalová

4. Co se stalo Národnímu divadlu v roce 1881?

- L) Zřítlo se
U) Vyhořelo

5. Jakou má Národní divadlo kapacitu?

- Š) 986 míst
A) 1 200 míst

6. Jméno současného ředitele Národního divadla?

- E) Jan Burian
P) Josef Kabele

Tajenka: Při slavnostním znovuotevření se zahrála opera Bedřicha Smetany
Zakroužkuj vždy správnou odpověď, z písmen ti vznikne tajenka.

PERLIČKY Z DOMÁCÍ ŠKOLY

Z HODINY ZEMĚPISU

Učitelka: „Jmenuj některé národní parky U.S.A.“

Žák: „Hyde Park, Jurský park.....“

Příběh o čarodějnici, ze slohové práce 3.A

Závody čarodějnic

Jednoho dne byly závody čarodějnic. Byly tři soutěžící – japonská, čínská a česká. První kolo je let na koštěti, druhé kolo je vyčarovat nejsilnější příšeru. Výherce dostane pobyt v hotelu. První kolo začalo, čínská měla přimhouřené oči, takže narazila do stromu a vyhrála česká. Druhé kolo začalo a česká vyhrála znovu. Pobyt v hotelu si moc užila. A japonská dostala koronavir.

ROZHOVOR ŽÁKYNĚ S UČITELKOU

Žákyně A: „Doufám, že tu v pondělí určitě budete, abychom si nacvičily tu scénku!“

Učitelka (s jistotou v hlase): „Samozřejmě, počítám s tím. To by mě muselo srazit auto, abych nepřišla.“

Žákyně B (přemýšlivě): „Aha, to bych nemusela psát čtvrtletku...“

Učitelka (na oko smutně): „To bych ale třeba nepřišla už nikdy.“

Žákyně B (velmi spontánně): „Já nemyslela, že by Vás srazilo úplně, jen tak trochu tůklo!“

E-mailová korespondence

Žákyně píše učitelce: Paní učitelko, moc se vám omlouvám, že jsem nebyla na online hodině. Já jsem totiž omylem zaspala.

